

УДК 72.01

**PROSPECTS OF COOPERATION BETWEEN THE ARCHITECTURAL
DEPARTMENT OF THE STATE TECHNICAL UNIVERSITY OF UKRAINE
AND THE UKRAINIAN CHAPTER OF DOSOMOMO UKRAINE**

Prof. Oleksandr Buriak ScD¹, Dr. Kateryna Didenko²

¹State Biotechnological University

*²Vice-dean for International Relations Faculty of Architecture Vilnius Gediminas
technical university*

The purpose of the cooperation of the Ukrainian chapter of DOCOMOMO International with the architectural department of the State Technical University of Ukraine will be to study the creative path and professional assets of the masters of modernist architecture, which were embodied in the development of Ukrainian agrarian and industrial settlements of the first and second waves of modernism in Ukraine. The popularization of these pages of national history in the world, as well as the holding of PR-campaigns and representative international conferences in the member countries of DOCOMOMO International, will be part of the way of preserving and spreading current scientific research.

The idea of creating a Ukrainian branch of DOCOMOMO arose in Paris in 2005 during a seminar on the topic "People's clubs and houses of culture in modernist architecture" thanks to European colleagues Maristela Caschiato and Richard Klein.

A year and a half later, in 2012, a large international conference dedicated to the Ukrainian architectural avant-garde took place in Kharkiv, with the participation of DOCOMOMO activists from a number of European countries: Great Britain - James Dunnett, Germany - Alex Dill, Finland - Tapani Mustonen, Poland - Romana Czełatkowska and Maria-Jolanta Sołtysik, as well as the head of DOCOMOMO International, Professor Ana Tostões. The Ukrainian presentation was heard at a meeting of the DOCOMOMO International Council, after which the present members of the Council from 49 countries granted the Ukrainian branch of DOCOMOMO full membership in the organization by open vote.

The practical significance of the cooperation of the Ukrainian branch of DOCOMOMO International with the Department of Architecture of the State Technical University of Ukraine is based on the recognition of the dominant direction of development of the modern consolidation of the architectural community with the European world, based on the powerful tradition of constructivism, and on this basis the formation of professional training in an institution that takes an active part in the development of this topic. The involvement of a wider range of architectural students in the project, the identification and monitoring of monuments of the domestic architectural avant-garde stimulates the constant expansion of international contacts of students and teachers in the field of practical actions for the preservation of world-class heritage.

The uniqueness of the cooperation lies in the long-term effect of the existence of the Ukrainian Center, which has been researching modernist architecture for over 10

years. The teachers and architects of Kharkiv have been cooperating with international organizations that take care of the protection of modern architecture for many years. Every year, the Ukrainian branch of DOCOMOMO expands research and the circle of participants, therefore cooperation with European countries, as well as researchers from Great Britain, France, Poland and Germany. Study of architecture during the formation of the agrarian-industrial complex at the beginning and in the middle of the 20th century. will be held as a decisive contribution to the world architectural heritage.

УДК 721.001 (477)

СЕЛО КУНЬЄ, МІНІКАМПУС ТА СТУДЕНТСЬКЕ ІДЕЮВАННЯ

Рябушина І.О. к. арх, доцент, Спасов Ю.А. директор ТОВ «ІНСТИТУТ ХАРКІВПРОЕКТ»

Державний біотехнологічний університет, ТОВ «ІНСТИТУТ ХАРКІВПРОЕКТ»

Дані тези присвячені проблемі повоєнного відновлення та реорганізації села Куньє – центра Куньєвської ОТГ Ізюмського району Харківській області, а саме можливості та сенсу будівництва мінікампусу при місцевій школі. І активній участі студентів-архітекторів в процесі формування концепції та завдання на проектування нової для українських середньоосвітніх учбових закладів типологічної одиниці.

Село Куньє (населення 953 людини на 2019 р.) з дивною структурою – вузьке (4 км в самому широкому місті, 18 км вздовж двох берегів річки), було засноване на межі 1700 рр. полковником К. Донець-Захаржевським на дарованих йому землях. Обширна ділянка вся пересічена ярами і балками, з річкою, великими дубовими лісами і курганами, в яких на початку ХХ ст. були знайдені поховання бронзового періоду, а на одному з них навіть стояла скіфська баба (X-XI ст. до н.е.). Невдовзі полковник подарував ці землі своїй дочці Акиліні, яку ласкаво звали Куня. Так і назвали село і річку [1].

Село відстроювалось, в 1720 рр. з'явилась дерев'яна церква, наприкінці сторіччя вже було 130 дворів. Розквіт настав в ХІХ ст. – кам'яний триярусний храм-ротонда; багатий палац в три поверхи з обширним парком та плодовим садом; на річці загати та величезний ставок площею в 4 га. Швидко розвивалося тонкорунне вівчарство; працювали два винокурних заводи; почали розроблятися глиняні та піщані кар'єри; відкрилася земська бібліотека [1].

В ХХ ст. змінилось все. Після 1918 р. постійно мінялася влада; палац, храм та винокурні були зруйновані; пішло розкуркулювання; почали утворюватися, об'єднуватися, розпадатися та знову створюватися колгоспи. Селяни були настільки «раді», що втопили одного вповноваженого колгоспного управлінця в ставку. Працювала школа, в якій було три класи по 40 учнів, але зовсім не було підручників та чорнил, тому використовували сік ягід бузини. Відкрилася амбулаторія і навіть стаціонар, але не було медиків, тому шкільні вчителі виконували також і функцію лікарів [1].

Під час Другої світової війни село було під окупацією (1941-1943) і значно